

**ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ «УКРАЇНА»**
Хмельницький інститут соціальних технологій
Кафедра правових та інформаційних технологій

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор Хмельницького інституту
соціальних технологій Університету
«Україна»

М. Є. Чайковський
«1» 09 2023 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

В.К 2.3 Теорія доказів

освітня програма _____ (шифр і назва навчальної дисципліни)
Право
(назва освітньої програми)
освітнього рівня _____ бакалавр
(назва освітнього рівня)
галузь знань _____ 08 Право
(шифр і назва галузі знань)
Спеціальність(ності) _____ 081 Право
(шифр і назва спеціальності(тей))
Спеціалізація(ї) _____
(назва спеціалізації)
інститут, філія, факультет, коледж Хмельницький інститут соціальних технологій
(назва навчально-виховного підрозділу)
Обсяг, кредитів: _____ 120/4
Форма підсумкового контролю: залік

Хмельницький 2023 рік

для студентів за галуззю знань 08 „Право”,
спеціальністю 081 „Право”

„01” вересня 2023 року – 35 с.

Розробники:

Пасічник Ярослав Сергійович – доцент кафедри правових та інформаційних технологій Хмельницького інституту соціальних технологій, кандидат юридичних наук

(вказати авторів, їхні посади, навчально-виховний підрозділ, кафедру, наукові ступені та вчені звання)

Викладачі:

Пасічник Ярослав Сергійович – доцент кафедри правових та інформаційних технологій Хмельницького інституту соціальних технологій, кандидат юридичних наук

(вказати всіх викладачів, які працюють за даною програмою, їхні посади, навчально-виховний підрозділ, кафедру, наукові ступені та вчені звання)

Робочу програму розглянуто і затверджено на засіданні кафедри правових та інформаційних технологій

Протокол від „01” вересня 2023 року № 1

Завідувач кафедри

правових та інформаційних технологій

(підпис)

Ю. І. Лучко

(прізвище та ініціали)

Робочу програму погоджено з гарантом освітньо-професійної програми
(керівником проектної групи) Право (2023 рік)

(назва освітньої програми)

„01” вересня 2023 року

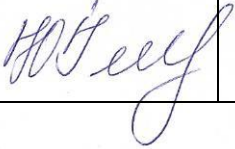
Гарант освітньо-професійної
програми (керівник проектної групи)

(підпис)

А. М. Бернюков

(прізвище та ініціали)

ПРОЛОНГАЦІЯ РОБОЧОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ

Навчальний рік	2023/2024	20___/20___	20___/20___	20___/20___
Дата засідання кафедри	01.09.2023 р.			
№ протоколу	№1			
Підпис завідувача кафедри				

Матеріали до курсу розміщені на сайті Інтернет-підтримки навчального процесу <http://vo.ukraine.edu.ua/> за адресою:

<https://vo.uu.edu.ua/course/view.php?id=4017>

(вказати адресу)

Робочу програму перевірено

„01” вересня 2023 року

Заступник директора
з освітньої діяльності
Хмельницького інституту
соціальних технологій

(підпис)

Н. І. Луцкевич
(прізвище та ініціали)

ЗМІСТ

1.	ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ...	5
2.	МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	6
3.	РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ ЗА ДИСЦИПЛІНОЮ, ВІДПОВІДНІСТЬ ПРОГРАМНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ТА РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ КОМПОНЕНТАМ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ	6
4.	ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	9
4.1.	Анотація дисципліни...	9
4.2.	Структура навчальної дисципліни...	13
4.2.1.	<i>Тематичний план</i>	13
4.2.2.	<i>Навчально-методична картка дисципліни</i>	14
4.3.	Форми організації занять...	16
4.3.1.	<i>Теми семінарських занять</i>	16
4.3.2.	<i>Індивідуальні завдання</i> ...	16
4.3.3.	<i>Індивідуальна навчально-дослідна робота</i>	16
4.3.4.	<i>Теми самостійної роботи студентів</i>	19
5.	МЕТОДИ НАВЧАННЯ.....	20
5.1.	Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності.	20
5.2.	Методи стимулювання інтересу до навчання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності... ..	21
5.3.	Інклюзивні методи навчання	22
6.	СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	23
6.1.	Загальні критерії оцінювання навчальних досягнень студентів... ..	24
6.2.	Система оцінювання роботи студентів упродовж семестру	24
6.3.	Загальна оцінка з дисципліни: шкала оцінювання національна та ECTS	25
6.4.	Розподіл балів, які отримують студенти... ..	26
6.5.	Орієнтовний перелік питань до заліку	26
7.	МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.....	28
7.1.	Навчально-методичні аудіо- і відеоматеріали, у т.ч. для студентів з інвалідністю... ..	28
7.2.	Глосарій (термінологічний словник)... ..	29
7.3.	Рекомендована література... ..	31
7.4.	Інформаційні ресурси... ..	34
8.	МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ	35

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, спеціалізація, освітній ступінь / освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Загальний обсяг кредитів – 4	Галузь знань 08 Право	Вид дисципліни вибіркова	
	Спеціальність 081 Право	Цикл підготовки професійний	
Модулів – 1	Спеціалізація немає	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 2		4-й	4-й
Індивідуальне науково-дослідне завдання: реферат	Мова викладання, навчання та оцінювання: українська	Семестр	
Загальний обсяг годин – 120		7-й	7-й
		Лекції	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 3 самостійної роботи студента – 5	Освітній ступінь: бакалавр	30 год.	6 год.
		Практичні, семінарські	
		14 год.	4 год.
		Лабораторні	
		–	–
		Самостійна робота	
		76	110
Індивідуальні завдання: 6 год.			
Вид семестрового контролю: залік			

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної та індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 36,7% аудиторних занять, 63,3% самостійної роботи;

для заочної форми навчання – 8,3% аудиторних занять, 91,7% самостійної роботи.

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета: метою викладання навчальної дисципліни «Теорія доказів» є визначити роль, основні функції та завдання доказів та доказування у кримінальному провадженні, відповідно до Кримінального процесуального кодексу України 2012 року зі змінами та доповненнями, з тим, щоб майбутні правники змогли застосовувати теоретичні знання у прикладній діяльності.

Слухачі повинні чітко уявляти, що таке процес доказування і пам'ятати, що доказування не зводиться лише до збору, перевірки й оцінки відомостей про факти. Підсумковим етапом в цій діяльності є прийняття процесуального рішення, оформленого у формі процесуального документу, і наведення аргументів для його обґрунтування.

Завдання:

- поглиблення вивчення положень, що становлять предмет вивчення доказів та доказування;
- теоретичне узагальнення практики кримінального судочинства з метою її аналізу та пошуку проблем і шляхів їх вирішення;
- вироблення наукових рекомендацій з подальшого розвитку кримінального процесуального законодавства;
- сприяння правовому вихованню студентів;
- засвоєння відповідних знань, їх закріплення та систематизація, застосування при виконанні практичних завдань;
- дослідження доказів та процесу доказування;
- засвоєння основних характеристик процесуальних джерел доказів.

3. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ ЗА ДИСЦИПЛІНОЮ, ВІДПОВІДНІСТЬ ПРОГРАМНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ТА РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ КОМПОНЕНТАМ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати:

- поняття, предмет та методи гносеології та теорії доказів як науки та частини кримінального процесуального права;
- поняття доказів, їх видів;
- поняття та класифікацію суб'єктів доказування;
- поняття процесу доказування, його елементів, обов'язку доказування;
- поняття та характеристики основних процесуальних джерел доказів.

вміти:

- орієнтуватися в теоретичних та практичних проблемах доказування як процесу;
- тлумачити положення норм Конституції України та кримінального

процесуального законодавства, практики ЄСПЛ, що регулюють процес доказування у кримінальному провадженні.

- застосовувати норми доказового права, що регулюють порядок виявлення, фіксації, перевірки та оцінки доказів і їх процесуальних джерел;
- характеризувати основні види доказів, етапи процесу доказування;
- відмежовувати поняття доказ та процесуальні джерела доказів;
- застосовувати норми права при вирішенні конкретних спорів;
- застосовувати прийоми з виявлення, фіксації та дослідження доказової інформації;
- складати процесуальні документи (протоколи, ухвали, клопотання, запити).

Список відповідності загальних програмних компетентностей компонентам освітньої програми

- ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК 2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК 3. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
- ЗК 4. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
- ЗК 6. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
- ЗК 7. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- ЗК 11. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

Список відповідності спеціальних (фахових) програмних компетентностей компонентам освітньої програми

- СК 1. Здатність застосовувати знання з основ теорії та (фахові, філософії права, знання і розуміння структури правничої предметні) професії та її ролі у суспільстві.
- СК 3. Повага до честі і гідності людини як найвищої соціальної цінності, розуміння їх правової природи.
- СК 4. Знання і розуміння міжнародних стандартів прав людини, положень Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини.
- СК 7. Здатність застосовувати знання завдань, принципів і доктрин національного права, а також змісту правових інститутів, щонайменше з таких галузей права, як: конституційне право, адміністративне право і адміністративне процесуальне право, цивільне і цивільне процесуальне право, кримінальне і кримінальне процесуальне право.
- СК 8. Знання і розуміння особливостей реалізації та застосування норм матеріального і процесуального права.
- СК 11. Здатність визначати належні та прийнятні для юридичного аналізу факти.
- СК 12. Здатність аналізувати правові проблеми, формувати та обґрунтовувати правові позиції.

СК 15. Здатність до самостійної підготовки проектів актів правозастосування.

СК 16. Здатність до логічного, критичного і системного аналізу документів, розуміння їх правового характеру і значення.

**Список забезпечення програмних результатів
навчання (ПРН) відповідними компонентами освітньої програми**

ПРН 1. Визначати вагомість та переконливість аргументів в оцінці заздалегідь невідомих умов та обставин.

ПРН 3. Проводити збір та інтегрований аналіз матеріалів із різних джерел.

ПРН 4. Формулювати власні обґрунтовані судження на основі аналізу відомої проблеми.

ПРН 5. Давати короткий висновок щодо окремих проблем із достатньою обґрунтованістю.

ПРН 9. Самостійно визначати та формулювати ті питання, з яких потрібна допомога і діяти відповідно до рекомендацій.

ПРН 11. Володіти базовими навичками риторики.

ПРН 15. Вільно використовувати для професійної діяльності доступні інформаційні технології і бази даних.

ПРН 19. Демонструвати необхідні знання та розуміння сутності та змісту основних правових інститутів і норм фундаментальних галузей права.

ПРН 21. Застосовувати набуті знання у різних правових ситуаціях, виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки.

ПРН 22. Самостійно готувати проекти необхідних актів застосування права відповідно до правового висновку, зробленого у різних правових ситуаціях.

4. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація дисципліни

Змістовий модуль 1.

Загальні положення теорії доказів та доказування (загальна частина)

Тема 1. Загальні положення теорії доказів.

Поняття і характер істини в теорії доказів. Гносеологія. Поняття і зміст істини у кримінальному процесі. Конституційні та процесуальні гарантії встановлення істини і правосуддя. Завдання та методи доказового права. Поняття доказового права і теорії доказів у кримінальному процесі. Завдання кримінально-процесуального законодавства і доказового права. Роль і значення теорії доказів в кримінальному процесі. Загальна та особлива частини дисципліни «Теорія доказів». Мета курсу, предмет та методи дослідження. Місце теорії доказів у системі наукових знань. Кримінальне процесуальне пізнання. Судовий пізнавальний процес. Відмінність теорії доказів в кримінальному процесуальному праві, цивільному процесуальному праві, господарському процесуальному праві, адміністративному судочинстві та під час притягнення особи до адміністративної відповідальності.

Тема 2. Поняття та види доказів у кримінальному процесі.

Поняття доказу в кримінально-процесуальному законодавстві і теорії доказів. Співвідношення понять «факт», «фактичні дані», «доказ», «джерело доказів», та «засіб доказування». Властивості доказів: належність, достовірність, достатність та допустимість доказів.

Класифікація доказів в кримінальному процесі. Види доказів та їх джерел. Порівняльна характеристика доказів в кримінальному, цивільному, господарському процесі, адміністративному судочинстві та під час притягнення особи до адміністративної відповідальності.

Поняття доказів та їхній зміст. Момент виникнення доказів. Процесуальна форма доказів у кримінальному судочинстві. Система та підсистема доказів. Належність та допустимість доказів.

Поняття та роль класифікації доказів в кримінальному процесі. Види і класифікація доказів та їх джерел. Первинні та похідні докази. Обвинувальні та виправдувальні докази. Прямі та побічні докази. Особисті та докази, що містяться в об'єктах матеріального світу. Підстави і практичне значення класифікації доказів.

Тема 3. Предмет і межі доказування.

Поняття кримінального процесуального доказування, мета та його значення. Поняття предмету доказування та суміжних понять. Поняття меж доказування. Співвідношення предмета і межі доказування. Поняття і мета кримінального процесуального доказування. Теоретичні погляди щодо визначення поняття доказування. Поняття предмета доказування в

кримінальному процесі. Межі доказування. Обставини, що підлягають доказуванню в кримінальному провадженні.

Поняття і значення презумпції невинуватості та обов'язку доведення вини в доказуванні. Суб'єкти і обов'язок доказування.

Тема 4. Специфіка предмету доказування в окремих категоріях справ.

Види угод в кримінальному провадженні. Ініціювання та укладання угод. Особливості доказування у кримінальному провадженні на підставі угод.

Особливості процесу доказування у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення.

Особи, щодо яких здійснюється особливий порядок кримінального провадження. Порядок кримінального провадження щодо неповнолітніх. Обставини, що підлягають встановленню у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх. Досудове розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів виховного характеру.

Підстави для здійснення кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру. Обставини, що підлягають встановленню під час досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру. Особливості доказування у кримінальному провадженні, яке містить відомості, що становлять державну таємницю. Особливості процесу доказування у кримінальному провадженні на території дипломатичних представництв, консульських установ України, на повітряному, морському чи річковому судні, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України, якщо це судно приписано до порту, розташованого в Україні.

Тема 5. Процес доказування та його елементи.

Поняття і зміст процесу доказування. Елементи процесу доказування. Процесуальна форма доказування. Процесуальні способи збирання і перевірки доказів. Оцінка доказів як елемент процесу доказування. Прийняття процесуального рішення та наведення аргументів для його обґрунтування. Умови законності рішення в кримінальному провадженні. Презумпція невинуватості в процесі доказування та обов'язок доведення вини.

Поняття і значення оцінки доказів та їхніх процесуальних джерел.

Критерії оцінки доказів та їх характеристика. Формули оцінки процесуальних джерел. Повнота, достовірність, допустимість, достатність та належність доказів.

Внутрішнє переконання суду, прокурора, слідчого, його роль в оцінці доказів. Юридичний зміст принципу вільної оцінки доказів. Роль закону при оцінці доказів.

Класифікація рішень слідчого. Застосування науково-технічних засобів для збирання і перевірки доказів. Види науково-технічних засобів. Процесуальний порядок застосування науково-технічних засобів і перспективи подальшого їх удосконалення у кримінальному процесуальному

доказуванні. Процес доказування на окремих стадіях кримінального провадження.

Тема 6. Статус суб'єктів доказування.

Поняття і класифікація учасників (суб'єктів) доказування. Посадові особи, які ведуть та безпосередньо здійснюють кримінальне процесуальне доказування. Особи, які мають та обстоюють у доказуванні власні інтереси. Особи, які захищають та представляють в доказуванні інтереси інших осіб. Особи, які сприяють доказуванню і здійсненню правосуддя.

Органи та посадові особи, які безпосередньо здійснюють кримінально-процесуальне провадження: слідчий, начальник слідчого відділу, прокурор, слідчий суддя, суд (суддя).

Роль заявника у процесі доказування.

Особи, які мають та обстоюють власні інтереси: підозрюваний, обвинувачений, потерпілий, цивільний позивач, цивільний відповідач.

Особи, які захищають та представляють інтереси інших осіб: захисник, представник потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, законний представник неповнолітнього.

Особи, які сприяють кримінальному судочинству і здійсненню правосуддя: свідок, поняті, перекладач, спеціаліст, експерт, секретар судового засідання та ін.

Тема 7. Особливості процесу доказування на окремих стадіях кримінального судочинства.

Особливості процесу доказування на стадії внесення відомостей до ЄРДР. Особливості процесу доказування на стадії досудового розслідування. Характеристика процесу доказування на стадії судового розгляду кримінального провадження в суді I інстанції. Особливості процесу доказування в апеляційному та касаційному порядку, при перегляд кримінального провадження Верховним Судом України.

Змістовий модуль 2.

Теоретичні аспекти процесуальних джерел доказів (особлива частина)

Тема 8. Поняття процесуальних джерел доказів та їх класифікація.

Поняття процесуальних джерел доказів. Засоби доказування. Система процесуальних джерел доказів. Класифікація та загальна характеристика джерел доказів.

Загальна характеристика джерел доказів. Показання свідків. Показання потерпілого, підозрюваного та обвинуваченого. Висновок експерта. Речові докази і документи.

Показання свідка. Поняття і значення показань свідка в ході досудового і судового провадження. Процесуальний порядок і тактичні прийоми допиту

свідка. Поняття, предмет і значення показань свідка. Особи, які не підлягають допиту як свідки. Імунітет свідків.

Показання неповнолітнього свідка. Показання потерпілого. Поняття та значення показань потерпілого. Застосування конституційних і процесуальних гарантій прав потерпілих. Тактичні особливості допиту потерпілого на досудовому слідстві і судовому розгляді.

Поняття підозрюваного у кримінальному процесі. Підстави визнання особи підозрюваною. Затримання, допит і показання підозрюваного. Поняття підозрюваного у кримінальному процесі. Затримання підозрюваного як тимчасовий захід забезпечення кримінального провадження. Допит підозрюваного. Показання підозрюваного. Відкриття матеріалів кримінального провадження.

Оголошення обвинувачення, допит обвинуваченого та показання. Поняття і підстави притягнення особи як обвинуваченого. Його правовий статус. Поняття, предмет і значення показань обвинуваченого. Його допит. Види показань обвинуваченого: визнання або заперечення ним своєї вини; самообмова та її процесуальне значення.

Тема 9. Речові докази та документи як джерело доказів.

Поняття і значення речових доказів. Речові докази в системі інших процесуальних джерел доказів. Підстави для віднесення матеріального об'єкта до числа речових доказів. Види речових доказів. Знаряддя злочину. «Електронні» речові докази. Особливості збирання, перевірки та оцінки речових доказів. Зберігання речових доказів. Визначення долі речових доказів при вирішенні кримінального провадження по суті. Тимчасове вилучення майна та тимчасовий доступ до речей та документів.

Загальна характеристика документів як доказів. Види документів. Протоколи слідчих і судових дій як докази у кримінальному судочинстві: поняття, класифікація. Протоколи, в яких фіксуються слідчі дії, спрямовані на збирання і перевірку доказів у кримінальному провадженні. Доказова природа матеріалів, що додаються до протоколу слідчої дії (додатків). Вступна, описова та завершальна частина протоколу слідчої дії.

Тема 10. Висновок експерта як джерело доказів.

Висновок судової експертизи та показання судового експерта. Поняття і значення судової експертизи при розслідуванні кримінальних проваджень. Порядок призначення судової експертизи стороною захисту та стороною обвинувачення. Роль слідчого судді у розв'язанні процесуальних конфліктів щодо призначення експертизи. Висновок експерта як джерело доказів у кримінальному процесі. Зміст висновку експерта. Аналіз і оцінка висновку експерта. Допит і показання судового експерта. Розмежування понять судового експерта і спеціаліста у кримінальному провадженні.

Дисципліни, вивчення яких обов'язково передус цій дисципліні: кримінальне право, кримінальний процес, судові та правоохоронні органи,

цивільне право, цивільний процес, адміністративне право, адміністративний процес.

Міжпредметні зв'язки: кримінальне право, кримінальний процес, організація судових та правоохоронних органів.

4.1. Структура навчальної дисципліни

4.1.1. Тематичний план

Назви змістових модулів і тем	Розподіл годин між видами робіт														Форми та методи контролю знань
	денна форма							заочна форма							
	Усього	аудиторна					с.р.	Усього	аудиторна					с.р.	
		у тому числі							у тому числі						
		л	сем	пр	лаб	інд			л	сем	пр	лаб	інд		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Модуль 1															
Змістовий модуль І. Загальні положення теорії доказів та доказування (загальна частина)															
Тема 1. Загальні положення теорії доказів.	10	4	–	–	–	–	6	10	1	–	–	–	–	9	АР: опитування СР: письмове завдання для самостійного опрацювання ІР: огляд додаткової літератури
Тема 2. Поняття та види доказів у кримінальному процесі.	10	4	–	–	–	–	6	10	1	–	–	–	–	9	АР: письмове тестування СР: письмове завдання для самост. опрацювання ІР: огляд додаткової літератури
Тема 3. Предмет і межі доказування.	10	4	–	–	–	–	6	10	–	–	–	–	–	10	АР: опитування СР: підготовка та проведення презентації
Тема 4. Специфіка предмету доказування в окремих категоріях справ.	12	2	2	–	–	–	8	12	–	–	–	–	–	12	АР: опитування СР: письмове завдання для самостійного опрацювання ІР: огляд додаткової літератури
Тема 5. Процес доказування та його елементи.	12	2	2	–	–	–	8	12	1	1	–	–	–	10	АР: опитування СР: письмове завдання для самостійного опрацювання ІР: складання процесуальних документів: протокол, ухвала
Тема 6. Статус Суб'єктів доказування.	10	2	2	–	–	–	6	10	1	–	–	–	–	11	АР: опитування СР: розв'язування ситуаційних задач (тестів)

Тема 7. Особливості процесу доказування на окремих стадіях кримінального судочинства.	10	2	2	–	–	–	6	10	–	1	–	–	–	9	АР: опитування СР: письмове завдання для самостійного опрацювання ІР: складання процесуальних документів: клопотання, запити
Модульний контроль	2	–	–	–	–	2	–	2	–	–	–	–	2	–	комп'ютерне тестування
Разом за змістовим модулем 1	76	20	8	–	–	2	46	76	4	2	–	–	2	68	
Змістовий модуль 2.															
Теоретичні аспекти процесуальних джерел доказів (особлива частина)															
Тема 8. Поняття джерел доказів та їх класифікація. Показання як одне з основних джерел доказів.	12	4	2	–	–	–	6	12	1	–	–	–	–	11	АР: опитування СР: письмове завдання для самостійного опрацювання ІР: розв'язування ситуаційних задач (тестів)
Тема 9. Речові докази та документи як джерело доказів.	12	4	2	–	–	–	6	12	1	1	–	–	–	10	АР: письмове тестування СР: письмове завдання для самост. опрацювання ІР: складання процесуальних документів (протоколи, ухвали, клопотання, запити)
Тема 10. Висновки експерта як джерело доказів.	12	2	2	–	–	–	8	12	–	1	–	–	–	11	АР: письмове тестування СР: письмове завдання для самост. опрацювання ІР: підготовка проекту експертного висновку
Модульний контроль	2	–	–	–	–	2	–	2	–	–	–	–	2		комп'ютерне тестування
Разом за змістовим модулем 2	38	10	6	–	–	2	20	38	2	2	–	–	2	32	
Усього годин	114	30	14	–	–	4	66	114	4	4	–	–	4	102	
ІНДЗ	6	–	–	–	–	6	–	6	–	–	–	–	6	–	ІНДЗ: реферат
Усього годин	120	30	14	–	–	10	66	120	6	4	–	–	10	102	

4.2. Форми організації занять

4.3.1. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 4. Специфіка предмету доказування в окремих категоріях справ.	2
2	Тема 5. Процес доказування та його елементи.	2
3	Тема 6. Статус суб'єктів доказування.	2
4	Тема 7. Особливості процесу доказування на окремих стадіях кримінального судочинства.	2
5	Тема 8. Поняття джерел доказів та їх класифікація. Показання як одне з основних джерел доказів.	2
6	Тема 9. Речові докази та документи як джерело доказів	2
7	Тема 10. Висновок експерта як джерело доказів.	2
Разом		14

4.3.2. Індивідуальні завдання

1. Пошук та складання списку додаткової літератури з теми «Загальні положення теорії доказів».
2. Пошук та складання списку додаткової літератури з теми «Поняття та види доказів у кримінальному процесі».
3. Складання процесуальних документів: протокол, ухвала за темою «Процес доказування та його елементи».
4. Розв'язування ситуаційних задач (тестів) за темою «Статус суб'єктів доказування».
5. Складання процесуальних документів: клопотання, запити за темою «Особливості процесу доказування на окремих стадіях кримінального судочинства».
6. Розв'язування ситуаційних задач (тестів) за темою «Поняття джерел доказів та їх класифікація. Показання як одне з основних джерел доказів».
7. Складання процесуальних документів (протоколи, ухвали, клопотання, запити) за темою «Речові докази та документи як джерело доказів».
8. Підготовка проекту експертного висновку за темою «Висновок експерта як джерело доказів».

4.3.3. Індивідуальна навчально-дослідна робота (навчальний проект)

Індивідуальна навчально-дослідна робота (ІНДР) є видом позааудиторної індивідуальної діяльності студента, результати якої використовуються у процесі вивчення програмового матеріалу навчальної дисципліни. Завершується виконання студентами ІНДР прилюдним захистом навчального проекту.

Індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ) з курсу – це вид

науково-дослідної роботи студента, яка містить результати дослідницького пошуку, відображає певний рівень його навчальної компетентності.

Мета ІНДЗ: самостійне вивчення частини програмового матеріалу, систематизація, узагальнення, закріплення та практичне застосування знань із навчального курсу, удосконалення навичок самостійної навчально-пізнавальної діяльності.

Зміст ІНДЗ: завершена теоретична або практична робота у межах навчальної програми курсу, яка виконується на основі знань, умінь та навичок, отриманих під час лекційних, семінарських, практичних та лабораторних занять і охоплює декілька тем або весь зміст навчального курсу.

Види ІНДЗ, вимоги до них та оцінювання:

- складання процесуальних документів із різних тем курсу (**4 бали**);
- огляд літератури з конкретної тематики (**4 бали**);
- анотація прочитаної додаткової літератури з курсу, бібліографічний опис, тематичні розвідки (**4 бали**);
- Підготовка наукової статті з будь-якої теми курсу (**10 балів**);
- Участь у науковій студентській конференції (**4 бали**);
- дослідження різноманітних питань з тематики дисципліни у вигляді есе (**4 бали**).
- дослідження з тематики дисципліни у вигляді реферату (охоплює весь зміст навчального курсу) – **10 балів**.

Орієнтовна структура ІНДЗ – дослідження у вигляді реферату: вступ, основна частина, висновки, додатки (якщо вони є), список використаних джерел.

Тематика ІНДЗ

1. Поняття, суть і значення теорії доказів для кримінального судочинства.
2. Місце теорії судових доказів у системі наукових знань.
3. Зв'язок теорії судових доказів з іншими дисциплінами.
4. Завдання кримінального процесуального законодавства і доказового права.
5. Методи теорії судових доказів
6. Система норма доказового права.
7. Значення у процесі доказування розумності строків як засади кримінального провадження.
8. Розвиток інституту допустимості доказів у кримінальному процесі.
9. Презумпції й тягар доказування у розгляді слідчим суддею клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження.
10. Реалізація принципу змагальності у доказуванні на стадії досудового розслідування.
11. Захисник як суб'єкт збирання доказів у кримінальному процесі.
12. Проблемні аспекти визначення доказів.
13. Використання негласних слідчих (розшукових) дій у доказуванні.
14. Досудові й судові докази у КПК України.
15. Недопустимість доказів у кримінальному провадженні.

16. Оперативно-розшукові заходи та їх роль у кримінально-процесуальному доказуванні.
17. Показання підозрюваного та обвинуваченого: їх предмет, значення.
18. Висновок експерта: його предмет, значення, форма та зміст.
19. Речові докази: поняття та види.
20. Документи як джерела доказів: поняття, види.
21. Поняття і значення кримінально-процесуального доказування.
22. Предмет доказування у кримінальному провадженні.
23. Суб'єкти процесу доказування.
24. Елементи кримінально-процесуального доказування.
25. Внутрішнє переконання судді, слідчого судді, прокурора, слідчого.
26. Способи збирання доказів.
27. Моральні засади доказування в кримінальному процесі.
28. Особливості процесу доказування в різних стадіях кримінального процесу.
29. Особливості доказування у кримінальному провадженні на підставі угод.
30. Особливості доказування у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення.
31. Особливості доказування у кримінальному провадженні щодо окремої категорії осіб.
32. Особливості доказування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх.
33. Особливості доказування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.
34. Особливості доказування у кримінальному провадженні, яке містить відомості, що становлять державну таємницю.

Критерії оцінювання ІНДЗ
(дослідження у вигляді реферату)

№ з/п	Критерії оцінювання роботи	Максимальна кількість балів за кожним критерієм
1.	Обґрунтування актуальності, формулювання мети, завдань та визначення методів дослідження	1 бал
2.	Складання плану реферату	1 бал
3.	Критичний аналіз суті та змісту першоджерел. Виклад фактів, ідей, результатів досліджень у логічній послідовності. Аналіз сучасного стану дослідження проблеми, розгляд тенденцій подальшого розвитку даного питання	2 бали
4.	Дотримання правил реферування наукових публікацій	2 бали
5.	Доказовість висновків, обґрунтованість власної позиції, пропозиції щодо розв'язання проблеми, визначення перспектив дослідження	2 бали

6.	Дотримання вимог щодо технічного оформлення структурних елементів роботи (титульний аркуш, план, вступ, основна частина, висновки, додатки (якщо вони є), список використаних джерел, посилання	2 бал
Разом		10 балів

Оцінка за ІНДЗ у вигляді реферату: шкала оцінювання національна та ECTS

Оцінка за 10-бальною системою		Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
10	відмінно	5	A	відмінно
7 – 9	добре	4	BC	добре
5 – 6	задовільно	3	DE	задовільно
0 – 4	незадовільно	2	FX	незадовільно з можливістю повторного виконання

4.3.4. Теми самостійної роботи студентів

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Загальні положення теорії доказів.	6
2	Поняття та види доказів у кримінальному процесі.	6
3	Предмет і межі доказування.	6
4	Специфіка предмету доказування в окремих категоріях справ.	8
5	Процес доказування та його елементи. Процес доказування та його елементи.	8
6	Статус суб'єктів доказування.	6
7	Особливості процесу доказування на окремих стадіях кримінального судочинства.	6
Модульний контроль		2
8	Поняття джерел доказів та їх класифікація. Показання як одне з основних джерел доказів.	6
9	Речові докази та документи як джерело доказів.	6
10	Висновок експерта як джерело доказів.	8
Модульний контроль		2
ІНДЗ		6
Разом		76

КАРТА САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТА

Змістовий модуль та теми курсу	Академічний контроль	Бали	Термін виконання (тижні)
Змістовий модуль 1. Загальні положення теорії доказів та доказування (загальна частина)			
Тема 1. Загальні положення теорії доказів. (6 год)	завдання до самостійної роботи, індивідуальне завдання	3	I-II
Тема 2. Поняття та види доказів у кримінальному процесі. (6 год)	завдання до самостійної роботи, індивідуальне завдання	3	III
Тема 3. Предмет і межі доказування. (6 год)	завдання до самостійної роботи, індивідуальне завдання	3	IV
Тема 4. Специфіка предмету доказування в окремих категоріях справ. (8 год)	завдання до самостійної роботи, індивідуальне завдання	3	V
Тема 5. Процес доказування та його елементи. (8 год)	завдання до самостійної роботи, індивідуальне завдання	3	VI
Тема 6. Статус суб'єктів доказування. (6 год)	завдання до самостійної роботи, індивідуальне завдання	3	VII
Тема 7. Особливості процесу доказування на окремих стадіях кримінального судочинства. (6 год)	завдання до самостійної роботи, індивідуальне завдання	3	VIII
Підсумкова модульна контрольна робота (2 год)	Тестування	5	VIII
<i>Всього: 48 год.</i>	<i>Всього: 26 балів</i>		
Змістовий модуль 2. Теоретичні аспекти процесуальних джерел доказів (особлива частина)			
Тема 8. Поняття джерел доказів та їх класифікація. Показання як одне з основних джерел доказів. (6 год)	завдання до самостійної роботи, індивідуальне завдання	3	IX
Тема 9. Речові докази та документи як джерело доказів. (6 год)	завдання до самостійної роботи, індивідуальне завдання	3	X-XI
Тема 10. Висновок експерта як джерело доказів. (8 год)	завдання до самостійної роботи, індивідуальне завдання	3	XII
Підсумкова модульна контрольна робота (2 год)	Тестування	5	XIV
<i>Всього: 22 год.</i>	<i>Всього: 14 балів</i>		
Індивідуальна навчально-дослідна робота: 6 год.	Реферат	10	XV
<i>Разом: 76 год.</i>	<i>Разом: 50 балів</i>		

5. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

5.1. Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності

1. За джерелом інформації:

– *словесні*: лекція (традиційна, проблемна тощо) із застосуванням комп'ютерних інформаційних технологій (презентація PowerPoint), семінари, пояснення, розповідь, бесіда;

– *наочні*: спостереження, ілюстрація, демонстрація;

– *практичні*: вправи.

2. За логікою передачі і сприйняття навчальної інформації:

індуктивні, дедуктивні, аналітичні, синтетичні.

3. За ступенем самостійності мислення: репродуктивні, пошукові, дослідницькі.

4. За ступенем керування навчальною діяльністю: під керівництвом викладача; самостійна робота студентів із книгою; виконання індивідуальних навчальних проектів.

Методи викладання навчального матеріалу визначаються викладачем в залежності від виду занять, змісту теми, цілей і завдань, можливостей студентів та часом, відведеним для вивчення теми.

В ході лекцій використовуються наступні методи:

- пояснювально-ілюстративна лекція включає усний виклад навчального матеріалу з ілюстрацією таблиць, слайдів, роздаткового матеріалу, з використанням ТЗН.

- лекція з елементами бесіди, яка включає усний виклад навчального матеріалу, великого за обсягом, складного за логічною побудовою у якому застосовується питально-відповідальний метод навчання з використанням ілюстративного матеріалу.

- проблемна лекція спрямована на розвиток логічного мислення студентів, коли при читанні лекції перед студентами формулюється проблема для самостійного осмислення того, що далі розкривається викладачем; у ході лекції студентам може видаватися надрукований роздавальний матеріал або здійснюватися показ таблиць, слайдів, які допомагають студентам у вирішенні поставленої проблеми.

В ході семінарських занять застосовуються наступні методи:

- семінарське заняття організовується у формі доповідей і обговорень. Увага студентів зосереджена висвітленні матеріалу з наданням інформації про нові наукові розробки.

- репродуктивний метод застосовується при проведенні підсумкового семінару з змістового модуля з використанням тестового контролю у ІКЦ.

5.2. Методи стимулювання інтересу до навчання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності:

Методи стимулювання інтересу до навчання: навчальні дискусії; створення ситуації пізнавальної новизни; створення ситуацій зацікавленості (метод цікавих аналогій тощо).

Під час викладання навчальної дисципліни «Теорія доказів» застосовуються наступні методи стимулювання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності студентів:

1. Метод створення ситуації новизни навчального матеріалу – надання нових фактів та самостійний їх пошук створює відчуття збагачення знаннями спонукає студентів до самовдосконалення.

2 Метод опори на життєвий досвід студентів – використання викладачем у навчальному процесі життєвого досвіду студентів – фактів, явищ, які вони спостерігали в житті, або в яких самі брали участь.

3.Метод емоційно-морального стимулювання – включення у зміст навчання моральних ситуацій прикладів з життя.

4.Метод зацікавлення – реалізується за допомогою цікавих прикладів, парадоксальних фактів (цікаві аналогії, проблемні запитання, досліді).

5.Метод емоційного сплеску та заохочення – підтримка, підбадьорювання, заохочення; педагог має демонструвати своє прагнення допомогти студенту, бути впевненим у його силах та здібностях.

6.Метод пізнавальних ігор:

-*ділова гра* – діалог на професійному рівні, в якому відбуваються зіткнення різних думок, пропозицій, і взаємна критика гіпотез. Їх обґрунтування, що призводить до появи нових знань і уявлень;

-*рольова гра* – імпровізоване розігрування заданої ситуації;

- *інтерактивна гра* – метод навчання, заснований на досвіді, отриманому в результаті спеціально організованої соціальної взаємодії учасників з метою зміни індивідуальної моделі поведінки;

- *симуляція* – метод навчання, який моделює обмежені в часі, конкретні життєві ситуації, результат яких залежить від поведінки учасників процесу взаємодії.

5.3. Інклюзивні методи навчання

1. Методи формування свідомості: бесіда, диспут, лекція, приклад, пояснення, переконання.

2. Метод організації діяльності та формування суспільної поведінки особистості: вправи, привчання, виховні ситуації, приклад.

3. Методи мотивації та стимулювання: вимога, громадська думка. Неприпустимо застосовувати в інклюзивному вихованні методи емоційного стимулювання – змагання, заохочення, переконання.

4. Метод самовиховання: самопізнання, самооцінювання, саморегуляція.

5. Методи соціально-психологічної допомоги: психологічне консультування, аутотренінг, стимуляційні ігри.

6. Спеціальні методи: патронат, супровід, тренінг, медіація.

7. Спеціальні методи педагогічної корекції, які варто використовувати для цілеспрямованого виправлення поведінки або інших порушень, викликаних спільною причиною. До спеціальних методів корекційної роботи належать: суб'єктивно-прагматичний метод, метод

заміщення, метод „вибуху”, метод природних наслідків і трудовий метод.

6. СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Навчальна дисципліна «**Теорія доказів**» оцінюється за модульно-рейтинговою системою. Вона складається з 2 змістових модулів.

Результати навчальної діяльності студентів оцінюються за 100 бальною шкалою в кожному семестрі окремо.

За результатами поточного, модульного та семестрового контролів виставляється підсумкова оцінка за 100-бальною шкалою, національною шкалою та шкалою ECTS.

Модульний контроль: кількість балів, які необхідні для отримання відповідної оцінки за кожен змістовий модуль упродовж семестру.

Семестровий (підсумковий) контроль: виставлення семестрової оцінки студентам, які опрацювали теоретичні теми, практично засвоїли їх і мають позитивні результати, набрали необхідну кількість балів.

Загальні критерії оцінювання успішності студентів, які отримали за 4-бальною шкалою оцінки „відмінно”, „добре”, „задовільно”, „незадовільно”, подано в таблиці нижче.

Кожний модуль включає бали за поточну роботу студента на семінарських, практичних, лабораторних заняттях, виконання самостійної роботи, індивідуальну роботу, модульну контрольну роботу.

Виконання модульних контрольних робіт здійснюється в режимі комп’ютерної діагностики або з використанням роздрукованих завдань.

Реферативні дослідження та есе, які виконує студент за визначеною тематикою, обговорюються та захищаються на семінарських заняттях.

Модульний контроль знань студентів здійснюється після завершення вивчення навчального матеріалу модуля.

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання можуть бути:

- екзамени;
- комплексні іспити;
- стандартизовані тести;
- наскрізні проекти;
- командні проекти;
- аналітичні звіти, реферати, есе;
- розрахункові та розрахунково-графічні роботи;
- презентації результатів виконаних завдань та досліджень;
- студентські презентації та виступи на наукових заходах;
- розрахункові роботи;
- завдання на лабораторному обладнанні, тренажерах, реальних об’єктах тощо;
- інші види індивідуальних та групових завдань.

6.1. Загальні критерії оцінювання навчальних досягнень студентів

Оцінка	Критерії оцінювання
„відмінно”	Ставиться за повні та міцні знання матеріалу в заданому обсязі, вміння вільно виконувати практичні завдання, передбачені навчальною програмою; за знання основної та додаткової літератури; за вияв креативності в розумінні і творчому використанні набутих знань та умінь.
„добре”	Ставиться за вияв студентом повних, систематичних знань із дисципліни, успішне виконання практичних завдань, засвоєння основної та додаткової літератури, здатність до самостійного поповнення та оновлення знань. Але у відповіді студента наявні незначні помилки.
„задовільно”	Ставиться за вияв знання основного навчального матеріалу в обсязі, достатньому для подальшого навчання і майбутньої фахової діяльності, поверхову обізнаність із основною і додатковою літературою, передбаченою навчальною програмою. Можливі суттєві помилки у виконанні практичних завдань, але студент спроможний усунути їх із допомогою викладача.
„незадовільно”	Виставляється студентові, відповідь якого під час відтворення основного програмового матеріалу поверхова, фрагментарна, що зумовлюється початковими уявленнями про предмет вивчення. Таким чином, оцінка «незадовільно» ставиться студентові, який неспроможний до навчання чи виконання фахової діяльності після закінчення закладу вищої освіти без повторного навчання за програмою відповідної дисципліни.

6.2. Система оцінювання роботи студентів упродовж семестру

Вид діяльності студента	Максимальна кількість балів за одиницю	Змістовий модуль 1		Змістовий модуль 2	
		кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів
I. Обов’язкові					
1.1. Відвідування лекцій	1	10	10	5	5
1.2. Робота на семінарському і практичному занятті	5	4	20	3	15
1.3. Виконання завдань для самостійної роботи	3	7	21	3	9
1.4. Виконання модульної роботи	5		5		5
Разом			56		34
Максимальна кількість балів за обов’язкові види роботи: 90					
II. Вибіркові					
Виконання завдань для самостійного опрацювання (за вибором студента не більше 10 балів)					

2.1. Розв'язування ситуаційних завдань із різних тем курсу	2		2
2.2. Огляд літератури з конкретної тематики	2		2
2.3. Анотація прочитаної додаткової літератури з курсу, бібліографічний опис, тематичні розвідки	3		3
2.4. Підготовка наукової статті з будь-якої теми курсу	10		10
2.5. Участь у науковій студентській конференції	3		3
2.6. Дослідження різноманітних питань з тематики дисципліни у вигляді есе	3		3
2.7. Виконання індивідуальних завдань (ІНДЗ)	10		10
Разом			10
Максимальна кількість балів за вибіркові види роботи: 10			
Всього балів за теоретичний і практичний курс: 100			

Кількість балів за роботу з теоретичним матеріалом, на практичних заняттях, під час виконання самостійної та індивідуальної навчально-дослідної роботи залежить від дотримання таких вимог:

- своєчасність виконання навчальних завдань;
- повний обсяг їх виконання;
- якість виконання навчальних завдань;
- самостійність виконання;
- творчий підхід у виконанні завдань;
- ініціативність у навчальній діяльності.

6.3. Загальна оцінка з дисципліни: шкала оцінювання національна та ECTS

Оцінка за 100-бальною системою		Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		залік		
90 – 100	<i>відмінно</i>	<i>зараховано</i>	A	<i>відмінно</i>
82 – 89	<i>добре</i>		B	<i>добре (дуже добре)</i>
75 – 81	<i>добре</i>		C	<i>добре</i>
64 – 74	<i>задовільно</i>		D	<i>задовільно</i>
60 – 63	<i>задовільно</i>		E	<i>задовільно (достатньо)</i>
35 – 59	<i>незадовільно</i>	<i>не зараховано</i>	FX	<i>незадовільно з можливістю повторного складання</i>
1 – 34	<i>незадовільно</i>		F	<i>незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни</i>

6.4. Розподіл балів, які отримують студенти

Поточне тестування та самостійна робота												Залік	Сума
Змістовий модуль 1							Змістовий модуль 2						
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	МК 1	T8	T9	T10	МК 2	ІНДЗ	не більше 100
5	5	5	9	9	9	9	5	10	10	9	5	10	

T1, T2 ... T10 – теми змістових модулів.

МК – модульний контроль

6.5. ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ЗАЛІКУ

1. Роль теорії доказів у кримінальному судочинстві, її взаємозв'язок з іншими юридичними науками.
2. Поняття і класифікація доказів.
3. Збирання доказів у кримінальному провадженні.
4. Недопустимість доказів отриманих внаслідок істотного порушення прав та свобод людини.
5. Слідчі (розшукові) дії як спосіб збирання доказів.
6. Шляхи перевірки доказів та їх процесуальних джерел.
7. Негласні слідчі (розшукові) дії як способи збирання доказів.
8. Процесуальні джерела доказів та їх види.
9. Способи фіксації доказів у кримінальному провадженні.
10. Способи збирання доказів стороною обвинувачення. Збирання доказів стороною захисту.
11. Особливості доказування в стадії підготовчого провадження.
12. Показання як джерело доказів. Види показань.
13. Співвідношення оцінки та перевірки доказів.
14. Документи як джерела доказів.
15. Критерії оцінки доказів.
16. Особливості доказування при провадженні дізнання.
17. Використання показань з чужих слів у доказуванні.
18. Особливості доказування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.
19. Процесуальний порядок визнання доказів недопустимими.
20. Використання у доказуванні міжнародної правової допомоги.
21. Кримінально-процесуальне доказування та його значення у судочинстві.
22. Предмет і мета доказування: поняття і характеристика.
23. Суд (слідчий суддя) як суб'єкт доказування.
24. Предмет показань потерпілого. Критерії оцінки показань потерпілого.
25. Спільність та відмінність етичних норм і норм доказового права.
26. Роль презумпції невинуватості в процесі доказування. Особливості процесу доказування в стадії касаційного провадження.
27. Правила оцінки доказів.
28. Шляхи перевірки доказів та суб'єкти перевірки доказів у кримінальному

процесі.

29. Речові докази у кримінальному провадженні.
30. Роль презумпцій в процесі доказування.
31. Зміст елементів процесу доказування та їх характеристика. Особливості процесу доказування в стадії досудового розслідування.
32. Доказове право і теорія доказів: поняття та співвідношення.
33. Захист доказів у кримінальному провадженні. Взаємодія – протидія норм моралі і права в доказуванні.
34. Прокурор як суб'єкт доказування.
35. Роль процесуальних гарантій в доказуванні.
36. Особливості збирання доказів на різних стадіях судочинства. Особливості процесу доказування в стадії апеляційного провадження.
37. Невербальні слідчі (розшукові) дії як засоби збирання доказів.
38. Вербальні слідчі (розшукові) дії як засоби збирання доказів.
39. Роль оперативно-розшукових заходів у збиранні та перевірці доказів.
40. Предмет теорії судових доказів.
41. Змішані слідчі (розшукові) дії як засоби збирання доказів.
42. Захисник, як суб'єкт доказування.
43. Роль преюдицій в доказуванні.
44. Використання спеціальних знань в процесі доказування. Суб'єкти доказування у кримінальному процесі. Їх класифікація.
45. Особливості процесу доказування в стадії судового розгляду.
46. Роль процесуальної форми у доказуванні і забезпеченні прав і законних інтересів громадян.
47. Особливості доказування в стадії перегляду судових рішень Верховним Судом України.
48. Особливості доказування у кримінальному провадженні на підставі угод.
49. Особливості доказування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів виховного характеру.
50. Особливості доказування у кримінальному провадженні, яке містить відомості, що становлять державну таємницю.
51. Межі і обсяг доказування у кримінальному провадженні.
52. Теорія і практика способів збирання і перевірки доказів.
53. Процесуальний порядок застосування науково-технічних засобів і перспективи подальшого їх удосконалення у кримінально-процесуальному доказуванні.
54. Поняття і значення показань свідка в ході досудового і судового провадження.
55. Процесуальний порядок і тактичні прийоми допиту свідка.
56. Особливості оцінки показань неповнолітнього свідка.
57. Застосування конституційних і процесуальних гарантій прав потерпілих при їх допиті у кримінальному судочинстві.
58. Особливості збирання, перевірки та оцінки речових доказів.
59. Внутрішнє переконання у оцінці доказів.
60. Недопустимість доказів та відомостей, які стосуються особи

підозрюваного, обвинуваченого.

61. Значення рішень інших судів у питаннях допустимості доказів. Безпосередність дослідження показань, речей і документів у доказуванні.

62. Проведення експертизи за ухвалою суду.

63. Особливості дослідження доказів під час судового розгляду. Доказування у спрощеному судовому провадженні щодо кримінальних проступків.

64. Втручання у приватне спілкування у доказуванні.

65. Використання у процесі доказування додатків до протоколів негласних слідчих (розшукових) дій.

66. Слідчий як суб'єкт доказування.

67. Доказування цивільного позову у кримінальному провадженні.

68. З'ясування достовірності показань свідка.

69. Захист доказів у кримінальному провадженні.

70. Одночасний допит двох і більше вже допитаних осіб як засіб формування доказів.

7. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Опорний конспект лекцій
2. Методичні розробки до семінарських занять.
3. Методичні розробки до виконання самостійної роботи студентів.
4. Орієнтовна тематика реферативних досліджень.
5. Ілюстративні матеріали.
6. Глосарій по дисципліні.
7. Питання до модульного контролю.
8. Питання до заліку.

7.1. Навчально-методичні аудіо- і відеоматеріали, у т.ч. для студентів з інвалідністю

1. Доказування у кримінальному провадженні: конспект лекцій. URL : <https://library.megu.edu.ua:9443/jspui/bitstream/123456789/2817/1/2019.pdf> (дата звернення 01.09.2023)

2. Проблеми теорії доказів у кримінальному провадженні. Методичні вказівки. URL : <http://ir.stu.cn.ua/jspui/bitstream/123456789/16937/1/Проблеми%20теорії%20доказів%20у%20кримінальному%20провадженні..pdf> (дата звернення 01.09.2023)

3. Теорія і практика кримінального процесуального доказування. URL : https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/13425/1/Vapnyarchuk_mon_2017.pdf (дата звернення 01.09.2023)

4. Теорія доказів. Підручник для слухачів магістратури юридичних вузів. URL : http://biblio.umsf.dp.ua/jspui/bitstream/123456789/2019/1/Tertishnik_Teoriya_do

kaziv_150430_avt.pdf (дата звернення 01.09.2023)

Для інклюзивного навчання:

- методики диференційованого підходу до процесу навчання й оцінювання знань, умінь і здібностей студентів з інвалідністю;
- дистанційні програми навчання для студентів із проблемами слуху і порушеннями опорно-рухового апарату.
- спеціалізовані комп'ютерні програми для навчання осіб з інвалідністю;
- забезпечення осіб із проблемами зору спеціальною літературою: книгами, підручниками, навчальними посібниками, журналами, надрукованими шрифтом Брайля та укрупненим шрифтом, і звуковими комп'ютерними програмами;
- наявність аудіовізуальних засобів навчання, спеціальної навчально-методичної літератури в електронному, друкованому, аудіовізуальному форматах для осіб з інвалідністю;
- дидактичні матеріали та засоби навчання осіб з інвалідністю для дистанційної та відкритої форм навчання.

7.2. Глосарій (термінологічний словник)

Апеляція – подання прокурора, скарга учасника судового розгляду та інших осіб, інтересів яких стосується рішення суду, про перегляд справи в апеляційному порядку.

Видача особи (екстрадиція) – передача особи за запитом держави, у якій стосовно такої особи порушено провадження в кримінальній справі або ухвалено обвинувальний вирок і яку вона залишила з метою уникнення відповідальності за вчинений злочин.

Вирок – рішення суду першої чи апеляційної інстанції провинуватість або невинуватість особи у вчиненні злочину і про призначення їй покарання чи звільнення від покарання.

Висновок експерта – процесуальний документ, у якому викладаються зміст дослідження та мотивовані висновки з питань, поставлених перед експертом особою, яка веде провадження в кримінальній справі, чи сторонами.

Державне обвинувачення – процесуальна і публічна діяльність прокурора у доведенні перед судом обвинувачення з метою забезпечення кримінальної відповідальності особи, яка вчинила злочин.

Доручення про надання правової допомоги – доручення, запит, клопотання, прохання тощо іноземної держави чи України в особі їїкомпетентних або уповноважених органів про надання правової допомоги у кримінальній справі.

Експерт – особа, яка має необхідні спеціальні знання для дачі висновку з питань, що виникають під час провадження у кримінальній справі, і якій постановою органу дізнання, слідчого, прокурора чи судді або ухвалою суду доручено провадження експертизи.

Законні представники – батьки, а якщо їх немає – інші повнолітні близькі родичі, опікуни, піклувальники, представники органів опіки і піклування, представники установ і організацій, під опікою чи на піклуванні яких перебуває неповнолітній, недієздатний чи обмежено дієздатний.

Захисник – це особа, яка здійснює захист прав і законних інтересів підозрюваного, обвинуваченого, підсудного, засудженого, виправданого шляхом надання їм необхідної юридичної допомоги.

Касаційне подання – подання прокурора про перегляд справи у касаційному порядку.

Касаційна скарга – скарга учасника судового розгляду про перегляд справи у касаційному порядку.

Кримінальний процес – врегульована нормами кримінально-процесуального права діяльність органів дізнання, досудового слідства, прокуратури і суду по виявленню, попередженню і розкриттю злочинів, викриттю й покаранню винних та недопущенню покарання невинних, а також система правових відносин, які виникають у зв'язку з цією діяльністю між органами і особами, які беруть у ній участь.

Міжнародна правова допомога в кримінальних справах проведення відповідними органами однієї держави дій, виконання яких необхідне для розслідування кримінальної справи, її розгляду в суді або для виконання призначеного покарання в іншій державі.

Начальник слідчого підрозділу – службова особа, яка очолює відповідний слідчий підрозділ, або його заступник, які діють у межах своєї компетенції.

Начальник органу дізнання – службова особа органу дізнання, яка очолює відповідний підрозділ, або його заступник, які діють у межах своєї компетенції.

Обвинувачений – фізична особа, щодо якої в установленому законом порядку винесено постанову про притягнення її як обвинуваченого.

Особа, яка здійснює дізнання – службова особа, якій органом дізнання доручено здійснювати досудове розслідування у формі дізнання.

Підозрюваний – фізична особа, яку затримано за підозрою у вчиненні злочину або щодо якої застосовано запобіжний захід до винесення постанови про притягнення її як обвинуваченого.

Підсудний – фізична особа, кримінальну справу з обвинувачення якої призначено до судового розгляду.

Понятий – фізична особа, яку залучають до участі в кримінальній справі з метою засвідчення її підписом відповідності записів у протоколі виконаній процесуальній дії.

Постанова – процесуальне рішення особи, яка здійснює дізнання, слідчого, начальника органу дізнання, начальника слідчого підрозділу, прокурора, судді, суду в колегіальному складі.

Потерпілий – фізична особа, якій злочином безпосередньо заподіяно моральної, фізичної або майнової шкоди і яку визнано потерпілою постановою особи, яка проводить дізнання, слідчого, прокурора, судді або ухвалою суду.

Прокурор – посадова особа органів прокуратури, на яку покладено повноваження по здійсненню прокурорського нагляду за дотриманням законів

органами, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органами дізнання, досудового слідства та ін., а також по підтриманню державного обвинувачення в суді. Під термін “прокурор” підпадають: Генеральний прокурор України, прокурори Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, прокурори міст і районів та прирівняні до них, військові прокурори гарнізонів, транспортний прокурор, заступники, помічники прокурора, начальники підрозділів органів прокуратури, їх заступники, прокурори підрозділів органів прокуратури, прокурори-криміналісти, які діють у межах своїх повноважень.

Протокол – процесуальний документ, у якому у випадках, передбачених Кримінально-процесуальним кодексом, засвідчується факт провадження, зміст і результати процесуальних дій.

Процесуальні рішення – правозастосувальні акти, прийняті судом, суддею, прокурором, слідчим, начальником слідчого підрозділу, особою, яка здійснює дізнання, начальником органу дізнання, які містять відповіді на правові питання, що виникають при провадженні у справі, та владні приписи про правові дії.

Свідок – це фізична особа, щодо якої у дізнавача, слідчого, прокурора, суду, судді є дані, що їй відомі обставини, котрі стосуються справи, і яку у зв'язку з цим викликано для дачі показань.

Слідчий – службова особа відповідного слідчого підрозділу, уповноважена здійснювати досудове слідство у кримінальній справі.

Спеціаліст – особа, що має необхідні спеціальні знання і яку залучають у разі потреби до участі у провадженні окремих процесуальних дій.

Суд - Верховний Суд і загальні суди, уповноважені здійснювати правосуддя на підставі закону.

Суддя – посадова особа судової влади, яка відповідно до Конституції України наділена повноваженнями здійснювати правосуддя і виконувати свої обов'язки на професійній основі в суді загальної юрисдикції, народний засідатель, присяжний.

Ухвала – рішення (крім вироку та постанови) суду першої, апеляційної і касаційної інстанцій при розгляді справи судом у колегіальному складі.

Цивільний позивач – громадянин, підприємство, установа чи організація, які зазнали матеріальної шкоди від злочину і пред'явили до обвинуваченого або до осіб, що несуть матеріальну відповідальність за його дії, вимогу про відшкодування збитків.

Цивільний відповідач – фізична або юридична особа, яка несе матеріальну відповідальність за дії обвинуваченого, до якої по кримінальній справі пред'явили цивільний позов з метою відшкодування збитків або компенсації моральної шкоди, завданої злочинними діями.

7.3 Рекомендована література

Основна:

1. Доказування у кримінальному провадженні: курс лекцій / О. О. Бондаренко, Г. І. Глобенко, В. В. Романюк та ін. / за заг. ред. д-ра юрид. наук,

проф. О.О. Юхна; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ, Ф-т № 1, Каф. кримін. процесу та організації досуд. слідства. Харків: ХНУВС, 2018. 156 с.

2. Доказування у сучасному кримінальному провадженні: навчально-методичний посібник / Л.І. Аркуша та ін. Одеса: Фенікс, 2021. 108 с.

3. Конституція України: прийнята від 28 червня 1996 року. № 254к/96-ВР. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.

4. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>

5. Кримінальний процесуальний кодекс України: прийнятий 13.04.2012 р. № 4651-VI. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.

6. Кримінальний процесуальний кодекс України: наук.-практ. комент.: у 2 т. Т. 1/ О. М. Бандурка, Є. М. Блажівський, Є. П. Бурдоль та ін.; за заг. ред. В.Я. Тація, А.В. Портнова. Харків: Право, 2016. 768 с.

7. Кримінальний процесуальний кодекс України: наук.-практ. коментар. / В.М. Тертишник. Київ: Алерта, 2023. 1120 с.

8. Науково-практичний коментар до Кримінального процесуального кодексу України / за ред.: С.В. Ківалова та С.І. Кравченка. Одеса: Фенікс, 2020. 924 с.

9. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини: Закон України від 23 лют. 2006 р. Офіційний вісник України. 2006. № 12. С. 16-22.

10. Теорія доказів: підручник для слухачів магістратури юридичних вузів / Антонов К.В., Сачко О.В., Тертишник В.М., Уваров В.Г. / За заг. ред. д.ю.н, професора В.М. Тертишника. Київ: Алерта, 2015. 294 с.

11. Теорія доказів у кримінальному судочинстві: навч.-метод. посібник / Л.М. Гуртієва, Т.В. Лукашкіна. Одеса: Фенікс, 2016. 80 с.

12. Теорія судових доказів (у таблицях та схемах) : навчальний посібник / П. В. Цимбал, В. В. Топчій, О. В. Сіренко, О. А. Калганова. Ірпінь: Університет ДФС України, 2019. 82 с.

13. Теорія і практика кримінального процесуального доказування: монографія / В.В. Вапнярчук. Х.: Юрайт, 2017. 408 с.

14. Теорія та практика кримінального процесуального доказування : навч. посіб. для підготовки до іспиту / В. В. Вапнярчук, С. В. Давиденко, О. В. Капліна та ін. Харків: Право, 2021. 256 с.

15. Удалова Л.Д. Субєкти кримінально-процесуального доказування: навч. посіб. /Л.Д. Удалова, О.В. Рибалка. Київ: КНТ, 2012. 160 с.

Допоміжна:

1. Авдєєва Г., Живуцька-Козловська Е. Проблеми використання цифрових доказів у кримінальному судочинстві України та США. Теорія та практика судової експертизи і криміналістики. 2023. Випуск 1 (30). С. 126-143.

2. Алексійчук О. М. Предмет доказування у кримінальних справах про вбивства: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність». Київ, 2012. 18 с.

3. Вапнярчук В. В. Стандарт кримінального процесуального доказування. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2015. № 1 (80). С. 100–112.
4. Вапнярчук В. Сторона кримінально-процесуального доказування. *Вісн. Акад. правових наук України*. Харків: Право, 2012. № 1(68). С. 217–223.
5. Вапнярчук В.В. Щодо особливостей окремих способів збирання доказів у кримінальному провадженні. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*. Серія: Право. Випуск № 70 (2022). С. 405-410.
6. Визнання доказів недопустимими у кримінальному провадженні: монографія / А.В. Панова. Харків: Право, 2017. 256 с.
7. Діброва Т.А. та ін. Проблематика підстав визнання доказів недопустимими у кримінальному провадженні. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 3 / 2023. С. 434-437.
8. Долгополов А.М. Співвідношення пізнання та доказування у кримінальному провадженні. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 10 / 2022. С. 609-610.
9. Запотоцький А. П. Документи як процесуальні джерела доказів у кримінальному судочинстві: монографія / А. П. Запотоцький, Д. О. Савицький. Київ: Бізнес Медіа Консалтинг, 2011. 220 с.
10. Кайло І.Ю. Допустимість доказів: дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09. Київ, 2016. 218 с.
11. Коробко О.С. Допустимість доказів у кримінальному процесі. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 4 / 2021. С. 524-526.
12. Конюшенко Я. Поняття доказів у кримінально-процесуальному провадженні, їх зміст і класифікація / Я. Конюшенко. *Право України*. 2010. № 3. С.232-238.
13. Костовська О. Доказування у справах про злочини приватного обвинуваченого. *Підприємництво, господарство і право*. 2012. № 1. С.151-154.
14. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / за заг. ред.: Гончаренка В. Г., Нора В. Т., Шумила М. Є. Київ: Юстініан, 2012. 1224 с.
15. Науково-практичний коментар до Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року / За ред. О.А. Банчука, Р.О. Куйбіди, М.І. Хавронюка. Харків: Фактор, 2013. 1072 с.
16. Погорецький М. А. Нова концепція кримінального процесуального доказування. *Вісник кримінального судочинства*. № 3/2015. С.63-79.
17. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : закон України від 05.07.2012 № 5076-VI. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>
18. Про реалізацію окремих положень Кримінального процесуального кодексу України: постанова Кабінету Міністрів України від 19.11.2012 № 1104. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1104-2012-п>
19. Рибалка О. Теоретичні засади доказування в кримінальному процесі. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 8. С. 281-284.
20. Савицький Д.О. Доказування у справах про злочини приватного обвинувачення: монографія / Д.О. Савицький, О.М. Костовська. Львів: Каменяр,

2012. 235 с.

21. Старенький О.С. Кримінальні процесуальні гарантії захисника як суб'єкта доказування у досудовому розслідуванні: теорія та практика: моногр. / за загл. ред.. д.ю.н., проф. М.А. Погорецького. Київ: Алерта, 2016. 336 с.

22. Степаненко А. С. Проблеми визначення стандарту доказування «поза розумним сумнівом». *Юрид. електрон. наук. журнал*. 2014. № 6. С. 225-227. URL: http://www.lsej.org.ua/6_2014/62.pdf

23. Тацій В. Я. Об'єкт і предмет злочину в кримінальному праві: монографія. Харків: Право, 2016. 256 с.

24. Трофименко В. Проблема співвідношення кримінальної процесуальної форми і формалізму. *Вісник НАПрН України*. 2015. № 4 (80). С. 100-112.

25. Фастовець В. Співвідношення понять «показання» та «пояснення» у кримінальному процесуальному кодексі України. *Вісник Нац. акад. прокуратури України*, 2014. №2(35). С.79-85.

26. Шилова Д. В. Захист прав та законних інтересів учасників кримінального провадження при його закритті на стадії досудового розслідування: дис.. ... канд.. юрид. наук : спец. 12.00.09. Харків, 2014. 200 с.

27. Юрчишин В. М. Місце і роль прокурора у досудовому розслідуванні та їх відображення в теорії, законодавстві і практиці: монографія. Чернівці: «Видавничий Дім «Родовід», 2013. 308 с.

28. Яновська О. Г. Ріноправність сторін у процесі доказування: проблеми правозастосування. *Актуальні проблеми доказування у кримінальному провадженні: матер. Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Одеса, 27 листоп. 2013 р.)* ; відп. за вип. Аленін Ю. П. Одеса: Юрид. літ., 2013. С. 174-178.

29. Federal Rules of Evidence <https://www.law.cornell.edu/rules/fre>

30. Murphy P. Evidence, Proof and Facts / Peter Murphy. Published in the United States by Oxford University Press, 2003. 620 p.

7.4. Інформаційні ресурси

1. Законодавство України. Сайт Верховної Ради України. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua>.

2. Сайт Президента України. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/decrees>

3. Офіційний веб портал судової влади в Україні. URL: <https://court.gov.ua/>

4. Урядовий портал. Сайт Кабінету Міністрів України. URL: <https://www.kmu.gov.ua>

5. Радник. Український юридичний портал. URL: <http://radnuk.info/>

8. МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Форми занять	Наявне матеріально-технічне забезпечення	Необхідне матеріально-технічне забезпечення
Лекція	кафедральний ноутбук	проектор, приміщення з доступом до Інтернету
Семінарське заняття	наочні та роздаткові матеріали, переносна дошка з відривними листами паперу	спеціалізований кабінет № 28
Модульний контроль	Доступ до мережі Інтернет	приміщення комп'ютерного класу №28